

TRR
2012/1679TRR
2012/1927TRR
2012/566TRR
2012/1622TRR
2012/244TRR
2012/2553TRR
2012/1233

8 dager

16 dager

Ca. 1 måned

5 måneder

8 måneder

Ca. 1 år

Ca. 17 år

Tid
(fra hendelse)Hendelse
(skade/sykdom)

Avgjørelse Tidsaspekt	TRR 2012/1679	TRR 2012/1927	TRR 2012/566	TRR 2012/1622	TRR 2012/244	TRR 2012/2553	TRR 2012/1233
Faktumbeskrivelse	- Ap ble ikke sykmett etter hendelsen 21. august 2000. Hun oppsøkte lege åtte dager etter hendelsen og de aktuelle plagene ble først omtalt i legejournalen 5. januar 2001.	- «Ap skled på isen og falt da hun gikk ut av bilen under arbeid den 4. desember 2010. Det fremgår ifølge påskrift på en ikke undertegnet spesialerklæring, at hun var til konsultasjon hos spesialist den 6. desember 2010. Det fremgår av epikrise fra Fysak av 16. mai 2011 at Ap var der den 16. desember 2010 og at hun var hos sin fastlege den 20. desember 2010. Ingen av disse konsultasjonene beskriver den aktuelle hendelsen den 4. desember 2010 eller følger av denne hendelsen. I de senere notater er det heller ikke holdpunkter for at det forelå følger av hendelsen i 2010.»	- «Av primerkelegjournalen framgår det at Ap tre uker før den aktuelle hendelsen kontaktet lege på grunn av smerter i høyre skulder, hvor det ble funnet noe redusert bevegelighet. I journal fra konsultasjonen den 18. september 2002 omtales ikke noen yrkesskade og det ble da ikke funnet sikker bevegelighetsinskrænkning. Ved legekonsultasjon i oktober 2002 er det nevnt et tungt løft, men ikke noe ulykkesmoment. Ap kom til fysioterapeut i januar 2003, hvor han opplyste om en akutt hendelse og at han ikke kunne løfte armen. Også her blir det nevnt tungt løft, men ikke noen ulykke. Videre bemerkes det at erklæringen av mai 2004 fra Z ikke omtaler tidligere skuldeplager forut for hendelsen i 2002. Primerkelegen uttalte i erklæring av april 2006 at han ikke hadde kjennskap til at det forelå en yrkesskade.»	- «Når det gjelder Ap er det er sparsomt med skadenere opplysninger i saken. Første kontakt med helsepersonell etter hendelsen var den 18. mai 2006, da han var hos kiropraktor for ryggsmerte lumbosakral. ... Røntgen og MR i 2007 viste medfødt trang spinalkanal og degenerative forhold i de tre nederste skivenivå med bukende skive og prolaps. Ap har selv i januar 2011, nærmere fem år etter hendelsen, beskrevet hendelsen i mars 2006 som et løft av en tung ståplate, der han fikk overbalanse med påfølgende klikk og smerter i ryggen, og ikke kunne bevege seg på to timer. Arbeidsfører bekrefter også hendelsen først i brev av 7. februar 2011. Arbeidsfører hadde imidlertid ikke forståelse for at hendelsen påførte Ap en yrkesskade, da han fortsatte arbeidet og ikke ble sykmett.»	- En 43 år gammel maler falt i februar 2006 ned en gardintrapp. Han skadet albue/ærmer ved fallet. Skaden ble godkjent som yrkesskade, men medførte ikke varig medisinsk invaliditet av betydning. I oktober 2006 framkom at han hadde nakkesmerter og i 2008 at han hadde knesmerter. NAV avsblo å godkjenne disse plagene som yrkesskade. - Nakke- og kneplagene var først omtalt henholdsvis 8 måneder og 2 år etter ulykkeshendelsen, fant ikke retten det mest sannsynlig eller mest nærliggende at disse skyldtes arbeidsulykken. - Ikke godkjent som yrkesskade, jf. folketrygdloven § 13-3.	- Medlemmet var bussjåfør og trillet en rullestolbruker ned rampen fra bussen, da det i følge skademeldingen «dynte til» i hennes nakke og rygg. - Den aktuelle hendelsen skjedde 17. mars 2003. Skademeldingen er datert 9. august 2004, og er innregistrert hos trygdekontoret 7. februar 2005.	- Nye medisinske opplysninger - 17 år etter den aktuelle hendelsen
Retten utsagn om vekten av skadenære bevis	«På bakgrunn av de sparsomme skadenære opplysningene i saken samt de framlagte opplysningene i saken for øving finner retten det ikke klart at det foreligger en yrkesskade.» - «Retten er enig med NAV Klageinstans Vest i at det er de skadenære opplysningene som har størst bevisverdi. Ap ble ikke sykmett etter hendelsen 21. august 2000. Hun oppsøkte lege åtte dager etter hendelsen og de aktuelle plagene ble først omtalt i legejournalen 5. januar 2001. Kravet til brosymptomer for å etablere tilstrekkelig årsaks-sammenheng mellom en skadehendelse og senere nakkeplager er da ikke oppfylt.»	- «Retten har merket seg at lege B i brev av 28. september 2011 har bevitnet at han og Ap snakket om arbeidsulykken ved konsultasjonen den 20. desember 2010, men at han usvisst av hvilken grunn ikke noterte dette. Retten vil bemerke at i retspraksis tillegges skadenære opplysninger størst bevisverdi. Retten finner etter dette at det ikke foreligger tilstrekkelige holdpunkter i den medisinske dokumentasjonen for at hendelsen den 4. desember 2010 har medført slike skadefølger som anført. Villkårene for å kunne godkjenne den aktuelle hendelsen som yrkesskade, er således ikke til stede, jf. folketrygdloven § 13-3.»	- «Retten i den foreliggende sak legger på samme måte til grunn at skadenære opplysninger står sentralt ved vurderingen av om det foreligger en yrkesskade. Ved legekonsultasjonen 18. september 2002 er det ... ikke nevnt at det hadde skjedd noen spesiell hendelse denne dagen, og ved senere konsultasjoner hos lege og fysioterapeut er det ikke omtalt noen ulykkesartet hendelse eller usedvanlig belastning. Retten finner det etter dette ikke klart at det har skjedd en arbeidsulykke i folketrygdlovens forstand, jf. § 13-3.»	- «På bakgrunn av de sparsomme skadenære opplysningene i saken samt de framlagte opplysningene i saken for øving finner retten det ikke klart at det foreligger en yrkesskade. Retten kan heller ikke se at det foreligger særlige grunner til at melding om yrkesskade ikke ble gitt i rett tid. Det er da ikke grunnlag for å se bort fra at melderplikten på ett år ved yrkesskade er oversatt, jf. Folketrygdloven § 13-14 femte ledd.»	- «Det skal foretas en fri bevisvurdering der skadenære opplysninger har størst betydning, jf. Rt-1998-1565 (Anne Lene Lie-dommen). Etter rettsens syn må de medisinske journalene tillegges størst betydning.» - «Retten vil ellers tilføye at den ikke finner det nødvendig å innhente ytterligere medisinsk dokumentasjon i saken. Etter rettsens syn er det vanskelig å se at nye medisinske vurderinger kan belyse de medisinske skadefølgene bedre enn det som følger av denskadenære dokumentasjonen.» - «Slik saken er opplyst har Ap vært under jevnlig oppfølging hos lege etter ulykken i februar 2006, med mest fokus på albuskade. Plager fra nakke og kne er første gang nevnt henholdsvis åtte måneder og to år etter fallet under arbeid. Retten finner det på denne bakgrunn ikke at disse plagene mest sannsynlig skyldes arbeidsulykken.»	- «Uttrykket «kart» innebærer at det stilles et særlig strengt beviskrav. Det er ikke tilstrekkelig at det - slik som ellers - foreligger sannsynlighetsovervekt. Slik retten ser det, vil det strenge beviskravet være knyttet til selve hendelsesforløpet og til hvilken skade som ble påført i samband med den aktuelle hendelsen.» - «Slik retten ser det, foreligger det i liten utstrekning direkte skadenære opplysninger som kan føli at det foreligger noe markert ulykkesmoment, slik loven krever. For eksempel er ikke den aktuelle hendelsen beskrevet i legejournalen, etter det dr. Hanne Jahren opplyser. Retten legger vesentlig vekt på dette.»	- «Retten vil bemerke at i retspraksis tillegges skadenære opplysninger størst bevisverdi.» - «Retten er enig med NAV Klageinstans Nord i at det er lite sannsynlig at nye medisinske opplysninger - 17 år etter den aktuelle hendelsen - kan gi et bedre grunnlag for å vurdere spørsmålet om årsakssammenheng mellom arbeidsulykken i 1995 og hans nåværende plager.» - Sml. TRR 2007/578, hvor Trygderetten uttalte: «Etter rettsens syn vil derved en uttalelse fra en kollega nesten 17 år etter ulykken ha mindre bevisverdi enn begivenhetsnære opplysninger.»